ZO KLINKT WIJK AAN ZEE CD 1

		Pagina
1	Dorptionale Spontaan Gemengd o.l.v. Piet de Reuver	5
2	Het strand van Wijk aan Zee Meike Nieuwboer	6
3	De Sonnevanck blues Kim Schulte	9
4	St Tropez Wilt Vleesch	14
5	Hee Nico Jos Molenaar	16
6	Cornelia Sylvia Brandse	17
7	Wilde met m'n meisje Ab Winkel	18
8	Nu nog niet Jan-Paul van der Meij en orkest Max Tak	19
9	Jij had hier nog moeten zijn Mariëtte van Soest	20
10	Wij hebben namelijk de zee Groep 8 De Vrijheit	21
11	De Wijk Stranguria	22
12	De zee Auke Hofstra	23
13	Het is nooit stil Greet Cudovan en de Zandkorreltjes	26
14	De storm (soundscape)	
15	Stilte na de storm Saskia Dommisse	27

HET MOOISTE GELUID

JAN-PAUL VAN DER MEIJ & AB WINKEL NAMENS STICHTING BADGASTENKERK

Wijk aan Zee heeft een traditie op gebied van protestliederen en lofzangen op kust en dorp. Deze traditie is ontstaan omdat het voortbestaan van het dorp telkens op het spel stond. Was het niet een plan om het dorp te verkassen om plaats te maken voor fabrieken dan was het een vliegveld in zee. Protestliederen worden hier dan ook wel Overlevingsliederen genoemd.

De liederen waren een ondersteuning voor het serieuze werk van actiegroepen zoals Laat de Kust met Rust. Velen deden mee. De liederen waren te horen op radio en tv programma's zoals Nova en het NOS journaal.

Muziek

Maar zou er ook muziek zitten in Wijk aan Zee zonder dat het dorp bedreigd wordt? Jazeker! In juni 2006 wordt het boekje met twee cd's 'Zo Klinkt Wijk aan Zee' feestelijk gepresenteerd. Het is een echt streekproduct want we hebben alles zelf gedaan: tekst schrijven, componeren, muziek maken, zingen, opnemen en hoes ontwerpen.

Professionals en ook mensen die nog nooit een tekst schreven of optraden laten van zich horen. Maar liefst 10% van de bevolking doet mee. Bands, schoolkinderen, bejaarde dames, een voetbalteam, een dorpskoor, oude rotten en nieuw talent…

Inspiratie

De bijzondere ligging op de grens van Corus en puur natuur en het vrijmoedige karakter van de bewoners maken Wijk aan Zee tot een inspirerende plek. Het is heerlijk om te zien dat je ook in deze tijd van globalisering en wurgende formats best nog een koekje kunt bakken met ingrediënten die typisch zijn voor deze plek. Wijk aan Zee! Verbaas je over wat er tot uiting komt op deze ene vierkante kilometer van de wereld.

Dubbel

Het uitgangspunt was één maar het werden twee cd's. Natuurlijk, want in Wijk aan Zee kennen we zoveel dubbels. Twee burgemeesters, Sonnevanck en De Zon, Sporthal De Moriaan bijna uitkijkend op Sporthal Heliomare, een dubbel Juttersfestival, twee slagbomen, twee kerken, Warmband 1 en 2. Nu dus ook cd 1 en 2. Het kan dubbel niet op!

Genieten

We hebben veel mensen zien genieten tijdens het creatieve proces. We hebben zelf ook genoten en er is veel gelachen. Wij waren geraakt door wat Wijk aan Zee heeft losgemaakt.

We hebben veel geleerd tijdens de workshop liedschrijven van Vincent Bijlo en Mariska Reijmerink. Zij spoorden ons aan de liedjes minder algemeen en persoonlijker te maken.

De handen zijn toch nog heel wat keren door twee dossen haar gegaan. Maar kijkend en luisterend weten we dat het nu goed zit! De Ierse schrijver Sean O'Faolain zegt: Waar mooie muziek klinkt hebben we geen andere keuze dan nobel te leven. Muziek is tenslotte het mooiste geluid om de stilte ontmoeten.

Kijk, lees en luister tot het eind. Wel even gaan staan als je bij cd 1 begint!

SYMFONIE AAN ZEE

AART HIEMSTRA, DORPSBURGEMEESTER

Geluiden zijn in Wijk aan Zee als kleuren en geven een emotionele waarde aan de mens, de tijd en de omgeving.
Tintelende lichten van de Hoogovens verbleken op een koude vroege zondagmorgen in maart waar het zand nabij de Noordpier onder je schoenen knispert, het water van de Noordzee slaat vaalgrijs op de kust en doet de schelpen op het strand loom ritselen. Je kijkt in de verte en ziet de lichten van een hijgende machine die driftig bezig is stelconplaten recht te leggen om het eerste strandpaviljoen te kunnen ontvangen. De dakplaten steken rood af tegen het witte zand, je verlangt naar iets warms door de associatie met de komende zomer. Hoorde ik nu al een kinderstem?
Nee, een meeuw roept de blauwe hemel aan, de fluit van een locomotief achter een zwarte berg restmateriaal schijnt hem op hoge en arrogante toon te versterken.
En dan word je plotseling opgeschrikt door een kloppend geluid, het duurt een paar seconden voor je beseft dat het niet jouw door adrenaline aangestuurde hartspier is, wanneer er een bruin dampend paard voorbij zoeft. De menner op de sulky geeft kleur aan het geheel met zijn geruite pet, zijn plastic jas schuurt als hij de teugels aantrekt, en dan wordt het even stil.
Net wanneer de natuur je dreigt op te slokken, word je door de vooruitgang gered; een aanzwellend gezoem van een blauwe KLM'er trekt witte strepen aan het firmament. Achter je voel je dat de zon haar eerste gele stralen in je nek legt. Het is goed dat de dagen lengen en het spel van kleuren gaat beginnen.
Terug in het dorp is de gele plek van de Corus Chess tent op het weiland alweer bijna groen, de bus van Connexxion zoeft in een gelijke kleurzetting de Zeecroft op. Door aardgas gedreven verlaat witte stoom puffend de uitlaat, op de witte huisjes klinkt de irritante lokroep van de Turkse Tortel.
'Goeiemorgen Burgemeester', wenst verderop de mond van een dorpsgenoot mij met een glimlach op zijn gezicht. 'Leuk hé', is dan mijn eerste reactie, en dat is het. Een warm knorrend gevoel maakt zich van mij meester, je hoort erbij, je bent een Wijk aan Zeeër.
Op de hoek van de Driesprong zie ik in het logo van 125 jaar badplaats de kleuren van de seizoenen, een claxon van de Mondeo van Dirk doet me denken aan de vele spiegelende autoruiten die zich weer meester gaan maken van ons Dorpsweide. Het slaan van portieren en kofferbakken, het trappen tegen een bal en de ringtone van de gsm van een Badgast die de weg naar het strand vraagt, lijkt nu nog zo ver weg. 'Tussen de kerken door', mompel ik nog.
Maar voor je het weet is het weer voorbij en striemen regenvlagen tegen de ramen en giert de najaarstorm door de boom in de tuin. Groene bladeren veranderen ritselend van kleur, de hydraulische arm van de zijlader neemt ze vrijdags piepend in ontvangst.
En dan, dan is het plotseling stil, op het slaan van de golven op het strand na. Het geluid trekt telkens weer van noord naar zuid en het is net of ik dan mijn eerste stereo grammofoonplaat weer beleef, van links naar rechts.
Geen wanklanken, ik ben tevreden en geniet van mijn leven in ons Dorp.
Zo klinkt voor mij Wijk aan Zee!

1 DORPTIONALE SPONTAAN GEMENGD O.L.V. PIET DE REUVER

Tekst
Jacques Kloes, Luc Taekema,
Ab Winkel, JP
Muziek
Ab Winkel

Jacques Kloes - zang
JP - synthesizer, gitaar,
xylofoon, tamboerijn
Dorpskoor
Erik Schipper
Saskia Dommisse
Ingrid de Reuver
M.J. Engelhart
JP de Ruiter - De Winter
Elly Winkelman
NQJ van der Ploeg
Ab Winkel
Mariëtte Winkel
Sandra Klous
Jos Baltus
Gida Baltus
Mylène Baltes
Henny Munnik - Bodewes
Margriet Verheijden
Anne - Miek Bodewes
Carla van Stipricum
Elsevier van den Born
Ada Claus
Jan Schoo
Greetje Hamers
Peter Zuid
Dory Zuid
Egidia de Goede
Fred de Goede
Ton Mars
Coba Mars
J.B. Scholten de Winter
J. Scholten
Wil de Korte
Trudy Pennekamp
Marije van den Heuvel
Juliette Verhagen
Ineke Adrichem
W.J. de Winter
Marianne Hamers - Tol
Rozemarijn Hamers
Wim Hamers
Familie Petiet
Amber
Klaar Berghuis
Jesse van der Wel
Aad van der Wel
Monique Schievink
Ankie Klous Duin
Yvonne Molenaar
Jan Groothuizen
Helmi van Sterkenburg
Ruud van der Klooster
Johanna Poliste
Martin Poliste
Evelien Priester
Joice Snijders
Erik Meijer
Mariël de Wit
Willem Nol
J. Snijders
Jan de Wildt
Miep de Wildt
Jacqueline Half-Makbouli
Joy Half - Makbouli
Gre de Graaf
Lieke van der Meij
Rob Mulder
Marjo van 't Wout
Nelleke van der Lelij
Aad de Reus - Brakenhoff
Ineke van 't Wout
N. van der Meij
Jules Lammers
Anneke van Genderen
Jacqueline Hamers - Tol
Ton Benner
Marian van den Hul
Teus Taekema
DorusTaekema
Marja Groothuizen
P.W. Goedhart
Irene Gerlofsma
Ruud Gerlofsma
Mirjam Streefland
Marie José Velthuys
Margaretha van der Meij
Dennis Krassenburg
Lia
Hans Dellevoet
Georgia Koek
Kees Koek
Rob van Kampen
Annelies van Kampen
Alex Rooseboom de Vries
Anneke Rooseboom de Vries
Willem Verhoog
Sjanneke van Herpen
Karin Nieuwenhuizen
Henk Nieuwenhuizen
Alie Blokhuis
Wolter Vos
Ans Bodewes

Foto's: Ingrid de Reuver / Photofinish

Als de wind waait uit het westen
Dan zitten wij hier goed
Dan voelt elke Wijk aan Zeeër
De zee zit mij in 't bloed

Wij zijn hier niet met velen
Er is plek voor iedereen
Kom bewoners schraap de kelen
Zing dit dorpslied uit uw teen

Wijk aan Zee
Ik heb het altijd zo gevoeld
Wijk aan Zee
Ik weet precies wat je bedoelt
Wijk aan Zee
Een kusje op je eigen smoel
Zie ik jou straks in de hemel?
Mijn Wijk aan Zee

Het mondaine en gekneuter
Gaan hier steevast hand in hand
Kunstenaars en noeste werkers
In dezelfde kroegen klant

Strand nog breder dan je vader
Duinen als een moederborst
In het hart de open weide
Als de zetel voor een vorst

Wijk aan Zee
Ik heb het altijd zo gevoeld
Wijk aan Zee
Ik weet precies wat je bedoelt
Wijk aan Zee
Een kusje op je eigen smoel
Zie ik jou straks in de hemel?
Mijn Wijk aan Zee

2 HET STRAND VAN WIJK AAN ZEE MEIKE NIEUWBOER

Tekst
Jan Schrama
Muziek
Jan-Paul van der Meij

Meike Nieuwboer - zang
Jan-Paul van der Meij
akoestische-
en elektrische gitaar,
drums, bas, sambabal,
bongo's, koebel,
xylofoon, synthesizer

We gaan met z'n allen naar het strand van Wijk aan Zee
Zo gauw het zonnetje weer schijnen gaat
Dan is voor iedereen het strand van Wijk aan Zee
Het aller aller mooiste plekje dat bestaat

De wei staat vol met auto's
Duizend fietsen tegen het duin
We liggen lekker te zonnen
We worden al een beetje bruin

Er is veel te vinden op het strand van Wijk aan Zee
Eten, drinken, trampoline, bij de Instuif speelt een band
Blij met je huisje op het strand van Wijk aan Zee
Een vrolijk groepje dat de zee in springt
En door de golven zwemt

Ik maak geen verre reizen
Dat is wat ik nooit doe
Wijk aan Zee is voor mij het einde
'k Ga hooguit naar Timboektoe toe

De zon zakt langzaam aan het strand van Wijk aan Zee
Samen wandelen op blote voeten naar de pier
De mensen vertrekken van het strand van Wijk aan Zee
Maar wij, wij blijven nog even lekker hier
Nog even hier
In Wijk aan Zee

DE ONDERLINGE SAMENHANG VAN DE AKKOORDEN BERT KISJES

De klank van Wijk aan Zee wordt overheerst door het omgevingsgeluid. Van oudsher heeft het geluid uit het westen het dorp bepaald, dat van de zee. Dat is een sterk geluid. In de buurt van de branding overheerst het alles, zelfs een vliegtuig dat op Schiphol wil landen. En als de wind de golven opstuwt en de zee echt in beweging komt, brengt deze een hels kabaal voort. Die herrie is, gelukkig voor de bewoners van het dorp altijd vóór de duinen gebleven. Het geluid van de zee heeft in het dorp veel reuring gebracht. De zee is een vast gegeven waar iedereeen die in het orkest wil spelen rekening mee moet houden.
Het geluid van de zee trekt jaarlijks duizenden mensen uit het achterland die een middagje op het strand komen zitten om er naar te luisteren. Ook dat geluid van die mensen hoort bij het dorp. In het bijzonder het geluid van de jongens en meisjesmarkt in de Zwaanstraat. Soms staat de volumeknop van de versterker wat ver open. Maar als het geluid ontbreekt is het ook armoe.

Een ander geluid komt uit het oosten. Het is het geluid van de zware industrie. Dat geluid was er niet altijd, maar hoort sinds dertig jaar ook tot de basis van het orkest. Ooit heeft het dorp zich tegen dit geluid proberen te beschermen door het aanleggen van geluidswallen: de kunstduinen. Veel geluid gaat nu over het dorp heen. Bepalend voor dat geluid zijn rangerende treinen en zo nu en dan een ferme slag op de basdrum. De windrichting is bepalend voor de sterkte van het geluid. Wie in Wijk aan Zee mee wil spelen moet ook terdege rekening houden met dit geluid.

Geluiden die van buiten komen, die van de zee en de industrie vormen de ritmesectie van het orkest, de bas en het drumstel.

En het dorp zelf? Op Zondag en bij begrafenissen hoor je de klokken van de twee kerken. Door de week rijdt de groenteboer met een wat minder volumineuze bel door de straten.Regelmatig rijdt er een gierende ambulance, politiewagen of brandweerauto het dorp binnen. Dan kijkt iedereen even verstoord op. Waarheen? Als Arion van zich laat horen dan valt er wat te vieren. Er zijn verschillende festivals. En verder zingt iedereen zijn eigen lied. Het hele dorp is pas te horen als de overheid op het dorpsplein of in de dorpsraad een nieuw lied wil aanheffen.Dan heb je kans dat het gezamenlijk de tweede, derde en vierde stem oppakt. Dan worden alle klanken samengesmeed in één harmonisch slotakkoord.

Wat is de harmonie in het dorp? In Wijk aan Zee is dat niet het zoetelijke slotakkoord van een liedje dat in één toonaard gezongen wordt. In Wijk aan Zee wordt naar hartelust gemoduleerd. Er klinken ook dissonanten, die, als je ze geïsoleerd zou horen, heel vals klinken. Maar in de samenhang van de akkoorden krijgen ook die dissonanten betekenis. Normaal zijn de akkoorden die in het dorp klinken niet harmonisch. Ik kan me heel goed vinden in de omschrijving van harmonie door Theo Hoogstins in zijn boek over de Toonklok van Peter Schat en de Geïmproviseerde muziek. Hij schrijft: 'In harmonie is de onderlinge samenhang van akkoorden het belangrijkste element.'

ZINGEN OVER WIJK AAN ZEE

FRITS SMID, STADSDICHTER BEVERWIJK 2006

Over een toren zonder klokken
Een weide zonder loeien
Een zee zonder brullende boeien

Zingen over Wijk aan zee

Over Zandvoort zonder gokken
Terrassen zonder Perrier
Een burgemeester zonder métier

Zingen over Wijk aan Zee

Over bunkers zonder oorlog
Weidehonden die niet blaffen
Dorpsjustitie zonder straffen

Zingen over Wijk aan Zee

Over een dorpssite zonder weblog
Een strandtent op het land
En een staalzee zonder strand

Zingen over Wijk aan Zee
Vult stilte die geen leegte is
Maar rust

Foto: JP

3 DE SONNEVANCK BLUES KIM SCHULTE

Foto: JP

Tekst
Jelle Bruinenberg,
Kim Schulte,
Pauline Mantz, JP
Muziek
Jan-Paul van der Meij

Kim Schulte - zang
Leo Nijman - lapsteel gitaar
Kees Koek - synthblazers
Jan-Paul van der Meij - gitaar, piano, bas, drums, tamboerijn, shaker

Je loopt er zo naar binnen
Niemand die naar je kijkt
Een prater zonder zinnen
Krijgt een drankje aangereikt
Een grand piano in de kroeg
Cultuur voor oproerkraaiers
Miljonairs met natte honden
En andere armoedzaaiers

Je wordt bedankt
Je wordt bedankt
Je wordt bedankt
Sonnevanck

Een gozer met een krullenkop
Die ragt op een gitaar
Hij denkt dat hij kan spelen
Maar dat is alleen niet waar
Een meisje van zeven jaar
Die komt er met haar pa
Ze wil ook graag een biertje
Maar ze krijgt alleen maar Spa

Je wordt bedankt
Je wordt bedankt
Je wordt bedankt
Sonnevanck

En 's avonds na gesprekken
Over quantumfysica
Laat Gerard alle meisjes uit
En wuift ze even na

Je wordt bedankt
Je wordt bedankt
Je wordt bedankt
Sonnevanck

EEN CONCERT VAN TRACTOREN

NORA VAN DER ZWET

Wijk aan Zee, een dorp aan duinen en zee. Hoe klinkt Wijk aan zee voor mij na veertig jaar wonen?
In een paar woorden te zeggen, zoals je een stukje in De Jutter schrijft.
Als je even niet let op het bruisen van de zee, geen acht slaat op het gedreun en gesis van de industrie dan hoor je zeker het geluid van Wijk aan Zee.
Het is een veelzijdig geluid: brutaal, zwoel, scherpzinnig, vitaal, gastvrij, filosofisch, strijdlustig en heel veel humor.
Wie wil dan niet wonen in zo'n dorp.
Zo'n groot natuurgebied, zee en de duinen, bijzondere flora en fauna die wij grotendeels zorgvuldig beheren.
De rust in de winter, daarna het rijden van de strandhuisjes naar het strand, drie wekenlang een concert van tractoren.

Foto: JP

Dan wordt het weer stil en is het seizoen echt begonnen. We gaan naar het strand, luisteren en genieten van de zee.
Ik hoop hier nog jaren te mogen wonen.

KAKOFONIE OF HARMONIE? JAN DE WILDT

Het ruisen van de zee
Het bonken en brommen van Corus
Marstempo blazend Arion
Dweilende Helmduikers
Gejuich uit Moriaan en Doolhof
Sonore orgelklanken
van Assendelft en Maarschalkerweerd
Beierende kerkklokken
Meerstemmig Latijn Odulphuskoor
Gepolijste transparantie Themakoor
Spontane samenklank Vrijuit Zingen
Een schreeuwende meeuw in het zwerk
Koekoek, specht en nachtegaal in het duin
Een mezenpaar bij het nestkastje
Een merel in de appelboom
Maar….
altijd weer en altijd door
het ruisen van de zee
de grondtoon
van de baarmoeder af.
KAKOFONIE IN HARMONIE!

Ets: Marjan Procee

‘MIJN SCHAT, MIJN ALLES’ MARGARETHA VAN DER MEIJ - KUNNEN

Op ’n mooie dag in 1938, ik was 11 jaar oud, maakten wij met de badgastenfamilie N. een wandeling in het Gaasterbosje. De familie N. huurde elk jaar augustus het huis van mijn ouders en wij verbleven dan in het zomerhuis.
Samen met het badgastenzoontje Godfried sloot ik de rij. Op ’n goed moment sloeg Godfried* -13 jaar oud- zijn arm om mij heen en klonk het: ‘Mijn schat, mijn alles!’
Voor zover ik het mij herinner liepen wij vrolijk verder. Mijn broer Arie die de liefdesverklaring had gehoord vertelde het aan de anderen. Jarenlang ben ik er nog mee gepest! In 1939 logeerde de familie N. voor het laatst bij ons. Daarna heb ik ze niet meer gezien. Tot vorig jaar.

Oktober 2005.
Dezelfde broer Arie belde mij op met de vraag: ‘Kun je even komen. Er zijn hier twee mannen die jou graag willen ontmoeten.’ Nieuwsgierig geworden toog ik samen met kleindochter Lieke (9) naar Arie’s woning, ons ouderlijk huis. Ik trof er twee gezellig uitziende mannen die mij vaag bekend voorkwamen. Zij maakten zich bekend als zijnde zoons van de badgastenfamilie N. die destijds ons huis huurde. Twee jongere broers van Godfried die 67 jaar eerder zijn liefde voor mij deed klinken.
Uiteraard werden er veel herinneringen uitgewisseld. Zij wisten niets meer van de liefdesverklaring van hun broer. Ze waren blij dit nu te weten. Namelijk binnenkort werd Godfried die pater Dominicaan was geworden 80 jaar. Bij die gelegenheid zou hem gezegd worden: ‘Godfried je bent nu wel ’n brave celibataire Dominicaan maar als 13-jarige zat je wel achter de vrouwen aan!’
Wij bespraken of het mogelijk zou zijn dat beide families elkaar zouden kunnen ontmoeten in ons ouderlijk huis waar de familie N. destijds logeerde.
Lieke die schijnbaar ongeïnteresseerd in onze verhalen rustig had zitten kleuren en tekenen had getuige het volgende verhaal wel degelijk aandachtig geluisterd!
Op ’n middag was zij samen met haar zusje Julie (7) bij mij aan het spelen. ‘Oma, wij gaan ’n toneelstukje voor je opvoeren. De voorkant van de kamer waar de planten staan stelt nu ’n bos voor en wij gaan er wandelen.’ Lieke sloeg haar arm om Julie heen en zei: ‘Margreetje mijn schat mijn alles!’ Vervolgens wandelden zij verder door het geïmproviseerde bos.
Je begrijpt dat ik volkomen verrast was!
Enige weken later herhaalde zich het zelfde tafereel zij het in een andere versie. Weer sloeg Lieke haar arm om Julie en klonk het: ‘Mijn schat, mijn alles!’ Plots rukte Julie zich los, liep snel weg onder het uitstoten van de kreet: ‘ Nee o nee Godfried! Niet doen, niet doen, niet doen!’ Einde van het toneelstukje dat zich op gezette tijden herhaalt.
Ik ben benieuwd wat mijn fantasievolle, humoristische, spontane en creatieve kleindochters nog meer bij dit verhaal gaan verzinnen, hoe dat gaat klinken!
Ik hoop er nog lang van te mogen genieten.

* gefingeerde naam

SPELENDE KINDEREN VAN HELIOMARE ONDERWIJS

CEES RAAIJMAKERS, ALGEMEEN DIRECTEUR HELIOMARE

Net als Wijk aan Zee kent Heliomare ook tradities. Een daarvan is de Zomerparade: het inluiden van de zomervakantie van de leerlingen van Heliomare onderwijs. De kinderen en de inwoners van Wijk aan Zee komen dan samen om van activiteiten en optredens te genieten. De Zomerparade is opgezet door leerlingen en voor leerlingen, een heuse traditie!

Met veel plezier en dankbaarheid ben ik 21 jaar werkzaam bij Heliomare. Week in week uit rijd ik van en naar Heliomare in Wijk aan Zee. Ik ben een muzikaal ingesteld mens en mijn passie is pianospelen. Wijk aan Zee geeft mij ook een muzikaal gevoel. De Dorpsweide roept bij mij een gevoel van rust op net als het beluisteren van de Mattheus Passion van Johann Sebastian Bach. Het geluid van een straffe herfstwind die om het gebouw van Heliomare raast, klinkt als een vioolconcert van Tchaikovski. Tijdens mijn lunchwandeling op het strand klinken de roepende meeuwen als muziek in mijn oren.

Maar, het geluid van de kinderen van Heliomare onderwijs die al rijdend door de gangen hun moderne muziek uit hun ghettoblasters laten klinken of de uitgelaten kreten als er in de zomer buiten gespeeld kan worden, zijn voor mij de meest herkenbare geluiden van Wijk aan Zee. Sommige muziekstukken of geluiden vervagen in je herinnering waar andere voor altijd worden opgeslagen. De geluiden van deze kinderen zijn voor altijd met een glimlach, soms met een traan, in mijn geheugen opgeslagen.

Op de vraag, die de Stichting Badgastenkerk mij stelde om dit unieke, vrolijke project te ondersteunen, heb ik enthousiast gereageerd. Een eigen volkslied voor de inwoners van de badplaats dat tijdens de tradities van het dorp een vast plekje bij de inwoners gaat innemen vond ik de moeite waard om mijn medewerking te verlenen. Het resultaat mag er zijn: live opgenomen liedjes op deze cd en liedteksten in dit boekje om optimaal van te genieten.

4 ST TROPEZ WILT VLEESCH

Tekst
Bies van Ede
Muziek
Eric Coolen

Bies van Ede - zang
Eric Coolen - gitaar
Neil Russell - bas
Henk Breen - accordeon
JP - zang, bongo's,
tamboerijn, xylofoon
synthesizers

Uren lig je wakker en je droomt van Wijk aan Zee
Eén nacht met hem daar was als een week in St Tropez
Drie dochters geleden gingen jullie daar vaak heen
De kinderen zijn gekomen en je St Tropez verdween

Emily, Eveline, Desiré
Mama droomt van Wijk aan Zee
Emily, Eveline, Desiré
Nam hij haar nog maar eens mee

Dromen zijn gekomen en de tijd nam ze weer mee
Overal geweest maar nooit meer 's nachts in Wijk aan Zee
Als de meisjes groot zijn kunnen zij naar St Tropez
Mama zal te oud zijn voor een nacht in Wijk aan Zee

Emily, Eveline, Desiré
Mama droomt van Wijk aan Zee
Emily, Eveline, Desiré
Nam hij haar nog maar eens mee

Huiswerk en balletles
En geen feestje dat je mist
Ook jouw tijd is om voordat je weet hoe laat het is

We gaan naar Wijk aan Zee vannacht
We gaan naar Wijk aan Zee vannacht
We gaan naar Wijk aan Zee vannacht
We gaan naar Wijk aan Zee

Emily, Eveline, Desiré
Mama droomt van Wijk aan Zee
Emily, Eveline, Desiré
Nam hij haar nog maar eens mee

Emily…

5 HEE NICO JOS MOLENAAR

Tekst
Jos Molenaar
Muziek
Jos Molenaar,
André Uitgeest

Jos Molenaar - zang, gitaar
André Uitgeest - gitaar
Neil Russell - bas
Patrick Votrian - euphonium
JP - triangel

Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Je was de man met ijzer in z'n handen
Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Loop je nog te jutten langs de stranden?

Mooi mens uit Wijk aan Zee
In het dorp op deze aarde
Mooie mensen om je heen
Waar was je als je staarde?

De creaties uit jouw hand
Roestig, ruig geboren
Met kracht gevormd, het vuur dat brandt
En door jou uitverkoren

Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Je was de man met ijzer in z'n handen
Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Loop je nog te jutten langs de stranden?

In de duinen met 't paard
Sjorren aan de bomen
Woedende striemende zwetende baard
Je hebt het allemaal ondernomen

Door de duinen naar de kust
Je kende alle golven
Na de storm kwam de rust,
En verscheen je met de wolven

Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Je was de man met ijzer in z'n handen
Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Loop je nog te jutten langs de stranden?

Je genoot met volle teugen
Van muziek en van 't vat
Ik kan me het nog heugen
Want je vertelde me hoe het zat.

Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Je was de man met ijzer in z'n handen
Hee, Nico, hoe gaat het nou met jou?
Loop je nog te jutten langs de stranden?

6 CORNELIA SYLVIA BRANDSE

Tekst
Ab Winkel
Muziek
Ab Winkel

Sylvia Brandse - zang
Ab Winkel - gitaar, zang
JP - piano, xylofoon, bongo's, synthesizer
Lut Luttik - contrabas
Leo Nijman - dobro, zang

Cornelia kom naar buiten
De zomer is in 't land
Een badvrouw kan weer werken
Op het Wijk aan Zeese strand
En help de vreemde gast in het koele zilte nat
Of het weer nou goed of slecht is
Het verdient tenminste wat

Cornelia ga naar binnen
De verf moet op het doek
Het linnen is gespannen
Als de schilder in de hoek
Je bronzen hoofd met lijnen die strijden met de tijd
Vereeuwigd zijn je trekken en
Je onafhankelijkheid

Cornelia zag je zelf niet
Het licht is uitgegaan
Het doofde in je ogen
Cornelia zag je zelf niet
Het licht is uitgegaan
Het doofde in je ogen
Nam de zon uit je bestaan

Cornelia kom naar buiten
De zomer is in 't land
Ja mag nu eeuwig rusten
In het Wijk aan Zeese zand
Je hebt zo veel gegeven je kreeg maar weinig terug
Cornelia Cornelia
Maar die last is van je rug

7 WILDE MET M'N MEISJE AB WINKEL

Tekst
Ab Winkel
Muziek
traditional

Ab Winkel - zang,
akoestische gitaar
Wim Duin - piano
Martin Glass - drums,
rainstick
Wilco Versteeg - bas
Winfred Schmidt - gitaar
JP - accordeon

Ik wilde met m'n meisje naar het strand van Wijk aan Zee
Lekker m'n kop in de wind
O het leek een goed idee
Want of het eb is of juist vloed
De zee doet altijd goed
Kan je verfrissen, weg muizenissen
Nieuw tintels in m'n bloed

Ik had geen geld maar ik had wel goede zin
En het fijnste was ik was met m'n vriendin
Ik kende haar een week of twee
Ze was net een toverfee
Ik wilde met m'n meisje naar het strand van Wijk aan Zee

Ik wilde met m'n meisje naar het strand van Wijk aan Zee
Bij een slagboom stond een man en die zei nee
Dit is verboden terrein je mag hier niet meer zijn
Hier komt IJpoort ga maar naar Zandvoort
Er passeerde net een goederentrein

Met een schok werd ik wakker ik voelde me zo naar
M'n meisje zei je droomde zeker raar
Kijk het zweet staat op je hoofd
Je lijkt wel half verdoofd
Kom op dan gaan we lekker naar het strand van Wijk aan Zee
Kom op dan gaan we lekker naar het strand van Wijk aan Zee
Kom op dan gaan we lekker naar het strand van Wijk aan Zee

8 NU NOG NIET JAN-PAUL VAN DER MEIJ EN ORKEST MAX TAK

Tekst
Jan-Paul van der Meij
Muziek
Jan-Paul van der Meij
Gearrangeerd voor
orkest door
Leonard van Goudoever

JP - zang, xylofoon
Orkest Max Tak:
Leonard van Goudoever
- dirigent
Loekie van der Heide
- viool
Debora Vollebregt - viool
Frederike Maus - cello
Arjen Berendse
- contrabas
Nettie Krull - piano
Clara Boschma
- altsaxofoon
Iwan Szomoru
- tenorsaxofoon
Leonard Boddeus
- slagwerk

We komen net de Noordzee uit
Wat is het heet
Proef ik nou zweet
Of water
Op haar huid
Nu ben ik weer bovenop
High van haar
Bijna klaar
O ze windt me op

En zij zegt: nu nog niet
Afkoelen in de zee
Zij zegt: nu nog niet
En: jij gaat lekker met mij mee

We komen weer de golven uit
Zonnebrand
Haar zachte hand
Die me lief omsluit
Deze keer gaat zij op mij
Ik voel het komen
Ja het komt
Net als het springtij

En zij zegt: nu nog niet
Afkoelen in de zee
Zij zegt: nu nog niet
En: jij gaat lekker met mij mee

En zij zegt: nu nog niet
Afkoelen in de zee
Zij zegt: nu nog niet
En: jij gaat lekker mee
Jij gaat lekker met mij mee

Vrij naar een belevenis van Th. Bos

9 JIJ HAD HIER NOG MOETEN ZIJN MARIËTTE VAN SOEST

Tekst
Mariëtte van Soest
Muziek
Mariëtte van Soest

Mariëtte van Soest - zang
Ab Winkel - gitaren
JP - gitaren, orgel, drums
Lut Luttik - contrabas

Wanneer Wijk aan Zee de schemer kiest
En het weiland in de mist verliest
Weerkaatsen lichtjes in de zee
Nemen jou in gedachten met me mee
Afscheid hamert door mijn brein
Jij had hier nog moeten zijn

De grote buurman blaast zijn adem uit
Het is of iedereen zijn ogen sluit
Herinnering gaat met me op de loop
Wie zet nu voor ons het dorp te koop
Onmacht doet verdomd veel pijn
Jij had hier nog moeten zijn

Wanneer de volleybal zijn biertje pakt
En de eerste van zijn kruk afzakt
We zitten samen aan de rode wijn
Jij had hier nog moeten zijn

De toren van de kerk baadt in het licht
Mijn eigen huis is bijna in het zicht
We nemen afscheid van elkaar
Dan valt de wekelijkheid me zwaar
't Is stil op het Julianaplein
Jij had hier nog moeten zijn
Jij had hier nog moeten zijn
Jij had hier nog bij mij
Moeten zijn

10 WIJ HEBBEN NAMELIJK DE ZEE GROEP 8 DE VRIJHEIT

Foto: JP

Tekst en muziek
Raisa Kuyt, Gonneke Kragt, Eliane Bakker, Nina Durge

Zang:
Anouk Admiraal, Sam Aistleitner, Eliane Bakker,
Kiki Bodewes, Elka Cordemeyer, Nina Durge,
Roel van Gerven, Evitha van Grinsven,
Gonneke Kragt, Stijn Kroezen, Raisa Kuyt,
Pim Mulder, Tim Nauss, Ischa van Nieuwenhuyse,
Isabella Olthoff, Leon Poliste, Manon Poliste,
Damjan Schmidt, Melanie Schram,
Jelle Schweigmann, Sander van Waatdenburg,
Michael Whittaker, Javi Wijgerse, Esther Woerdman.

Jan-Paul van der Meij - Synthesizers, bongo's
Artistieke leiding - Jeroen Stam

Wil je lekker uitrusten in de badplaats van Wijk aan Zee
Dat zou heel goed kunnen want wij hebben namelijk de zee
Tudududududududududududududu

Wat Wijk aan Zee zo gezellig maakt dat zijn de mensen
Zo leuk is het dat wij echt niks meer hebben te wensen
Tudududududududududududududududu

De duinen houden de zee tegen en dat is best wel handig
We wonen achter de duinen en dat is wel verstandig
Tudududududududududududududududu

De Moriaan is een sporthal waar we heel vaak gaan gymmen
Er hangen soms ook touwen die we dan gaan beklimmen
Tudududududududududududududududu

Als je lekker ligt te zonnen op het strand en bruin wordt
En je dan naar huis moet gaan denk je dat was veel te kort
Tudududududududududududududududu
Tudududududududududududududududu

Wil je lekker uitrusten in de badplaats van Wijk aan Zee
Dat zou heel goed kunnen want wij hebben namelijk de zee

11 DE WIJK STRANGURIA

Tekst
Martin Velthuys en
Sipke Fluitman
Muziek
Jur Fluitman

Martin Velthuys - zang
Sipke Fluitman - zang
Jur Fluitman - gitaar
Josse Sharrard - drums
Nick Flohr - gitaar en bas
Tiny Abspoel - Huijbrechts - zang
Wil Landaal - de Bie - zang
Ada van der Wel - de Bie - zang
JP - zang, xylofoon, synthesizer

Je hebt me klein gehouden, en groot gebracht
Vaarwel gezegd, en weder opgewacht
Waar ik ook ga jij gaat altijd mee
Ik draag je in mijn hart mijn Wijk aan Zee
oohooh mijn Wijk aan Zee

Refrein:
Ik neem de wijk naar Wijk aan Zee
Ik neem de wijk naar Wijk aan Zee
Ik neem de wijk naar Wijk aan Zee
Ik neem de wijk naar Wijk aan Zee
Ik neem de wijk... naar Wijk aan Zee

En ook al ben je dan vervuilder dan het ruhrgebied
Je draagt je eigen schoonheid dus dat deert me niet
Het breedste strand - bij Holland op zijn Smalst
Altijd tegenstrijdig maar onvervalst
Is er iets schoners dan Wijk aan Zee

Refrein

Het weiland ligt als schoot op haar geliefde te wachten
Corus beukt en dreunt door de stille nachten
De pieren zijn als armen ze zwaaien naar de zee
Het kleine paradijs mijn Wijk aan Zee
oohooh mijn Wijk aan Zee

Refrein

Ik voel me rijk, in Wijk aan Zee
Sta nooit te kijk, in Wijk aan Zee
Geef me gelijk, mijn Wijk aan Zee
Ik neem de wijk naar Wijk aan Zee
(Hier kan ik leven… mijn Wijk aan Zee)

Wil, Ada en Tiny. Foto: JP

12 DE ZEE AUKE HOFSTRA

Tekst
Auke Hofstra
Muziek
Auke Hofstra

Auke Hofstra - zang, gitaar, synthesizer
Wim Duin - piano

Wat is de zee groot gruwelijk groot
Ze rolt zonder rust langs een kleumende kust
En besmeurt hem met rotzooi en veegt hem weer helemaal schoon
Wat is de zee kwaad schuimbekkend kwaad
Gaat te keer staat in brand en ze vreet aan het strand
En ze geselt het zand en ze graaft en ze rafelt
De rand van het land waar ik woon

Wie zou ik zijn zonder de zee
Misschien iemand anders misschien ook wel niemand
De zee mag het weten ik heb geen idee

Wat is de zee stil roerloos en stil
Ze spiegelt de hemel zo wolkeloos helder
De kim waar de wereld zich kromt en de verte begint
Wat is de zee koud pekel en zout
Ze sloopt er het ijzeren schip aan de klip
En ze klooft en ze bijt in de lippen van de mond die haar bezingt

Wie zou ik zijn zonder de zee
Waarover ik varen kan staren en staren
Spoel al mijn gedachten maar mee
Wie kan ik zijn zonder de zee
Misschien iemand anders misschien ook wel niemand
De zee mag het weten ik heb geen idee

Wat is de zee groot golvend en groot
Ze rolt zonder rust langs een kleumende kust
En besmeurt hem met rotzooi en veegt hem weer helemaal schoon
Wat is de zee kwaad schuimbekkend kwaad
Gaat te keer staat in brand en ze vreet aan het strand
En ze geselt het zand en ze graaft en ze rafelt
De rand van het land waar ik woon

Aan de rand van het land waar ik woon
Aan de rand van het land waar ik woon
Aan de rand van het land waar ik woon

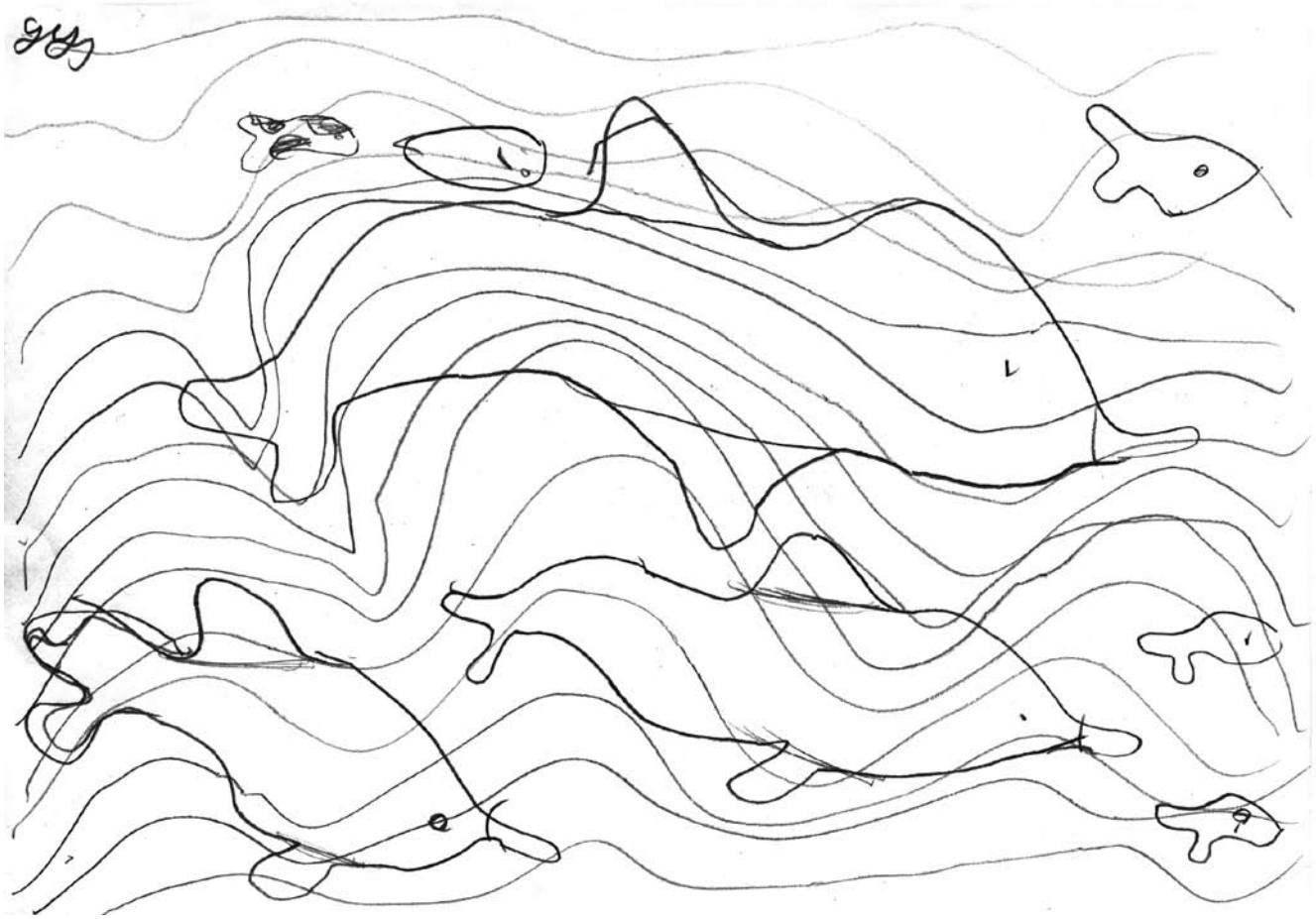

Tekening: Gijs Korten, groep 3 De Vrijheit

Tekening: Pip Zonneveld, groep 3 De Vrijheit

13 HET IS NOOIT STIL GREET CUDOVAN EN DE ZANDKORRELTJES

Tekst
Greet Cudovan
Muziek
Greet Cudovan

Greet Cudovan
- zang , trekzak
Elli Bodewes
- gitaar, zang
Marjon van Hal
- trekzak, zang
Mariël de Wit
- trekzak, zang
JP - bas, tamboerijn,
xylofoon, synthesizer

Ik ken een dorpje aan de kust
Dat kent geen stilte, kent geen rust
Een trein die fluit een vliegtuig gromt
Machines bonken een misthoorn bromt

Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't rommelt en 't ruist en 't sist
Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't borrelt en 't bruist en 't gist
't fiedelt en 't fluit en 't twist
't is nooit stil… echt stil…

Het ligt in een kom en het ligt aan het strand
Last van water last van zand
Ik wil niet anders ik ben tevree
Met de loeiende wind de bulderende zee

Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't rommelt en 't ruist en 't sist
Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't borrelt en 't bruist en 't gist
't fiedelt en 't fluit en 't twist
't is nooit stil… echt stil...

Altijd wat te doen en steeds wat te beleven
Iedereen doet mee al is het maar voor even
Samen zingen maak muziek
Dat maakt Wijk aan Zee uniek

Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't rommelt en 't ruist en 't sist
Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't borrelt en 't bruist en 't gist
't fiedelt en 't fluit en 't twist
Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't rommelt en 't ruist en 't sist
Het is nooit stil in Wijk aan Zee
't borrelt en 't bruist en 't gist
't fiedelt en 't fluit en 't twist
't is nooit stil… echt stil...

Foto: JP

15 STILTE NA DE STORM SASKIA DOMMISSE

Tekst
Saskia Dommisse en JP
Muziek
Saskia Dommisse en JP

Saskia Dommisse - zang, gitaar, bongo's, babydjembé, zills, grote trom
Marcel Cuypers
- clarinet
Patrick Votrian
- sousafoon
Jan-Paul van der Meij
- synthesizers, gitaar, triangel

Foto: JP

De zee kwam toch heel onverwacht
Al was 't wel beloofd
De duinen niet meer sterk genoeg
Heb ik nooit echt geloofd
Het water kwam de Zwaanstraat in
Met springtij en de wind
Het sijpelde de voordeur door
Kwam toen de kamer in

Zij voerde allerlei spullen mee
Een strandbal en een vaas
Gevolgd door stille getuigen
Overweldigd in een waas
Onze dierbare herinneringen
Dreven allemaal voorbij
Een kind op een luchtbed
Zij zwaaide nog naar mij

We klommen naar een veilig punt
Het droge Hoge Duin
Dat stond nog als een eiland
In die zee van schuim
De wind is weer gaan liggen
Maar het dorp ligt onder zee
Niemand is meer over
Alleen wij nog met ons twee

1 DE DERDE HELFT CHICKS WITH BALLS

Tekst
Jolien Sanders,
Sandra Klous,
Annika Winkel

Muziek
Ab Winkel

Patty Beentjes
Victoria van Breemen
Joyce Dekker*
Nathalie Excel
Samira Hajji
Anneke Helderman*
Melanie Beijer*
Sandra Klous*
Lotte Kortbeek*
Bianca Mik
Sanne Nashed
Arianne Otten
Karlijn Otten
Cilla Pondaag
Gerda Risselada
Jolien Sanders*
Sabrina Voss*
Arlette Warmerdam*
Annika Winkel*

Louise Beijer
- scheidsrechterfluit
Jan-Paul van der Meij:
akoestische gitaren,
drumprogrammering,
synthesizers

Bereid je maar voor want hier zijn de Chicks with Balls
Nee ik doe geen sliding want dan word ik vies!
Scheidsrechter! Au mijn knie, ik moet gemasseerd worden!
Op de enkels! Ha ha ha.

De rulers van de pollen
Dat zijn wij de Chicks with Balls
En we laten ons niet dollen
Zo zijn wij de Chicks with Balls
We zijn de voetbalende meiden
Onze club heet Wijk aan Zee
En als de derde helft begint
Dan scoren wij voor twee

Het blaadje van ons cluppie
Valt van saaiheid uit elkaar
Dat moet maar eens veranderen
Dat komt wel voor elkaar
Ranzigheid en vette roddel
Achterklap en platte lol
Aangeschoten met een viltje
Krijgen wij dat blad wel vol

Dit is de derde helft
Het maakt ons nu geen bal meer uit
De kantine is van ons
En de sport beehaa mag uit
De derde helft
Uit een vaasje of een fluit
De kantine is van ons
De sport beehaa mag uit

Uitgehuwelijkte boerinnen (uit Twisk)
Geen probleem voor Chicks with Balls
Een goeie yell om te beginnen
Geen probleem voor Chicks with Balls
In de rust tijdens de thee
Krijgen we een preek te horen
Eén voor één over de knie
Om ons even aan te sporen

Dit is de derde helft
Het maakt ons nu geen bal meer uit
De kantine is van ons
En de sport beehaa mag uit
De derde helft
Uit een vaasje of een fluit
De kantine is van ons
De sport beehaa mag uit

Foto: Ronald Goedheer

La la la…
Vijf Euro in de pot!
La la la…
Sluiten!
De bovenste lat!
Nu ben'k toch echt wel moe hoor
Ha…

2 BANKJE BIJ DE SPAR JP EN BAS KISJES COMBO

Tekst
Jan-Paul van der Meij
Muziek
Jan-Paul van der Meij

JP - zang, akoestische gitaar, triangel, synthesizer
Bas Kisjes - bas
Elmar Klijn - piano
Alex de Gispert - gitaar
Andreas Fryland - drums
Annika Winkel - zang
Sandra Klous - zang
Saskia Dommisse - zang

Poliste, Poliste,
Poliste, Poliste…

Ik hoef niet meer te reizen
Waar kun je trouwens heen
Als de wereld rond is
En je neemt je zelf mee
Alles is dicht bij me
Wortels in het zand
Timboektoe en Bou Saada,
En Klein Zwitserland

Word jij ooit ervaren
En een oude knar
Voeg je bij de wijzen
Op het bankje…
Alles is toch goed hier
Of ben ik in de war
Kijkend naar de wereld
Op het bankje bij de Spar

Ik kijk naar de dorpswei
En naar een koe die graast
Jij doet nog snel een boodschap
In een grote haast
Een fles valt in de glasbak
De postbode die fluit
Een meisje gaat de bus in
En een vrouw die komt eruit

Word jij ooit ervaren
En een oude knar
Voeg je bij de wijzen
Op het bankje…
Alles is toch goed hier
Of ben ik in de war
Kijkend naar de wereld
Op het bankje bij de Spar

Zwaaien naar de mensen
Die je zoal kent
Ik loop hier al een tijd mee
En ze weten wie je bent
Ik hoef niet met een camper
Ik hoef niet naar Schiphol
Ik hoef niet op vakantie
Want ik ben d'r al

Word jij ooit ervaren
En een oude knar
Voeg je bij de wijzen
Op het bankje…
Alles is toch goed hier
Of ben ik in de war
Kijkend naar de wereld
Op het bankje bij de Spar

3 MAAR NIET ALTIJD MARISKA REIJMERINK EN VINCENT BIJLO

Tekst
Mariska Reijmerink
Muziek
Mariska Reijmerink

Mariska Reijmerink
- zang, piano
Vincent Bijlo - zang, bas
Jan-Paul van der Meij
- gitaar, synthesizer, grote trom, tamboerijn

We hoorden boven 't strand
De vliegtuigen ronken
Maar niet altijd
Niet altijd
We hoorden hoe bij Sonnevanck
De mensen biertjes dronken
Maar niet altijd
Niet altijd

Maar nooit waren wij in Wijk aan Zee
Nooit waren wij in Wijk aan Zee
Zonder Luc te horen lachen
Zonder Luc te horen praten
Over Dorus en over Teus
Heeft hij Wijk dan echt verlaten

We hoorden muzikanten spelen
Op de dorpsweide
Maar niet altijd
Niet altijd
We hoorden de meeuwen
Gillend voorbij glijden
Maar niet altijd
Niet altijd

Maar nooit waren wij in Wijk aan Zee
Nooit waren wij in Wijk aan Zee
Zonder Luc te horen lachen
Zonder Luc te horen praten
Over Dorus en over Teus
Heeft hij Wijk dan echt verlaten

Nee, nee
Hij luistert nog altijd mee

4 AUBADE JAN AARDENBURG

Tekst
Jan Aardenburg
Muziek
Aad van der Wel
Saxofoon arrangement
Bert Baars

Jan Aardenburg - zang
Bert Baars - saxofoon
kwartet
Aad van der Wel - gitaar
Jan-Paul van der Meij
- piano, grote trom, bel
Jan Bodewes,
Heidi de Groot,
Paulien Pinksterboer,
Linda Hienkens,
Richard Zonneveld,
Jos van der Meij,
Jacques Kloes - koor

Mayonaise en zonnebrand
Bepalen hier de atmosfeer
Dag dagjesmens dag toiletklant
Wat vindt u van het weer
Want als de zon het dorp verwarmt
Leeft er slechts een idee

Aubade aubade
Aubade aubade
Aubade hier in Wijk aan Zee

Wuivend gras het koele nat
Stuivend zand
Zonovergoten strand
De branding roept
De vloed die van de korrels snoept
En de zee die de zwemmers lokt
Wie zegt er dan nog nee

Aubade aubade
Aubade aubade
Aubade hier in Wijk aan Zee

En zie daar de bevallige
Uitgestrekt naast die kwal liggen
De Noordzee kust het verlegen land
De zon gaat slapen de zee is rood verbrand
En als het zout de dorst heeft gewekt
Flaneren 's avonds de eendagsvlieg de frequenté

Aubade aubade
Aubade aubade
Aubade hier in Wijk aan Zee

Ik zie de rook ik ben weer thuis
Dag witte huizen hallo kolengruis
Zilt en zoute wind
Begroeten hun verloren kind
En als het water ooit dit dorp omarmt
Dan wil ik zeker mee

Aubade aubade
Aubade aubade
Aubade hier in Wijk aan Zee
Aubade aubade
Aubade aubade
Aubade hier in Wijk aan Zee

5 DUINEN WAZCO

Tekst
Wim Duin
Muziek
Wim Duin

Wim Duin - zang
Ton Duin - piano
Tom Wilbrink - bas
Lex Molenaar - drums
Paul Verhorst - saxofoon

Het dorp van mijn dromen
Gelegen tussen duinen
Waar graag mensen komen
Waar men kan gaan struinen
Ontmoetingen steeds weer
Begroetingen steeds meer
Het dorp als een zomer
Gewoon in de duinen
Duinen

Het dorp in de duinen
Te mooi voor een folder
Waar mensen komen zonnen
Net voorbij de duinen
Aan zee steeds weer
In zee steeds meer
Een badplaats met zijn dromen
Voor mij gewoon de duinen
Duinen

Refrein:
Ja, de kroegen zijn vertier
Zou wat wezen als het niet zo was
En ze tappen allemaal bier
Ja Wijk aan Zee dronken mensen da's vertier
O ja ik had het over duinen

Café in mijn dromen
Bezocht door lieve mensen
Waar vele gasten praten
Over diepe wensen
Ontmoetingen steeds weer
Begroetingen steeds meer
Café om van te houden
In het dorp met zijn duinen
Duinen

Refrein (2x)

Doe mij nog maar één
En jij nog twee
En drie
We maken er vier bier van
En jij nog een is vijf
O zes kan jou het schelen
Zeven die is de laatste
Dat zijn Duinen

6 WIJKAGENT INTERNATIONALE TERROERISTEN

Tekst
T. Huveneers,
M. Velthuys
Tekst nieuwsbericht
Marian van den Hul,
Ab Winkel, JP
Muziek
Nick Flohr

Tobias Huveneers - zang
Nick Flohr - gitaar en bas
Josse Sharrard - drums
Sander van den Eeden
- nieuwslezer

In Wijk aan Zee is vanmorgen een bende internationaal opererende terroristen opgerold. De plaatselijke Wijkagent heeft de groep tijdens zijn dagelijkse surveillance bij de oversteekplaats van de basisschool aangehouden. De groep viel op door hun rugzakken en de plattegrond die ze bestudeerden. Na onderzoek bleek de groep in bezit van gedetailleerde ansichtkaarten van de Zaanse Schans, de Beverwijkse Bazaar, de sluizen van IJmuiden en ook van de plaats Wijk aan Zee. Daarnaast hadden ze geld in diverse valuta bij zich. De wijkagent heeft de groep in een snelle soloactie geïsoleerd van de schoolgaande jeugd. Hij lokte ze de politiewagen in met het excuus ze naar een toeristische route te brengen en heeft ze vervolgens naar de Koepel in Haarlem gereden. De groep bleek al in bezit van toegangskaarten van de Bazaar. Burgemeester Aart Hiemstra van Wijk aan Zee verklaarde in een reactie dat Wijk aan Zee aan een grote ramp is ontsnapt. Hij prees het alerte optreden van de Wijkagent.

Wijkagent van de wereld
Wijkagent van de wereld
Wijkagent van de wereld
Wijkagent van de wereld
Wijkagent

Prima paranoia blijf braaf thuis
Prima paranoia blijf braaf thuis

Nooit meer op vakantie
Nooit meer op vakantie in Wijk aan Zee

7 DE WEG VAN WIJK AAN ZEE NAAR EGMOND FRANK EDAM

Tekst
Frank Edam
Muziek
Frank Edam

Frank Edam
- zang, gitaar
JP
- bas, grote trom, tamboerijn, sambabal, elektrische gitaar

Er loopt een wonder van een weg
Van Wijk aan Zee naar Egmond
Geloof me als ik zeg als je daarop terecht komt
Dan word je heen en weer geslingerd op een reis
Tussen hemel vagevuur en paradijs

Je start gewoon in Wijk aan Zee
Door ergens bij de weide
Tussen de huizen een weg naar 't Noorden in te rijden
Dan kom je bij het bord Duinreservaat
Waar je de herrie en de drukte achterlaat

Maar aan je rechterhand het is niet te geloven
Brullen er vuren die er nooit zullen doven
De Coruspijpen en fabrieken braken stoom
Maar ietsje verder is die weg alweer een droom

Een steile klim de laatste top
En bij het dalen op je rem staan
Moet je daar bij de rand van 't bos meteen links af slaan
Je hoort het ruisen van de bomen in de wind
Je ziet de rode konen van een spelend kind

Na een kwartier linksaf de Kruisberg is je baken
Dan komt die weg hoe kon een mensenhand hem maken
Je fiets of stept of je rollatort zonder zorg
Over die lange oude weg van Oldenborg

Je zit zo dicht nu langs de kust
Je kan de zee er ruiken
En in augustus pluk je bramen van de stuiken
Het water uit het infiltratiegebied is als kristal zo helder
O je geniet

Nu nog een uur te gaan in een streling van de zinnen
Daar in de verte de abdij van Egmond Binnen
Langs bollenvelden die daar bloeien in mei
Tot Egmond aan de Hoef dan is het voorbij

Er loopt een wonder van een weg
Van Wijk aan Zee naar Egmond
Geloof me als ik zeg als je daarop terecht komt
Dan word je heen en weer geslingerd op een reis
Tussen hemel vagevuur en paradijs

8 DROOMSTER THE WHISKEYMO'S

Tekst
Alie Blokhuis
Muziek
Dirk van der Meij

Dirk van der Meij - zang, gitaar
Anneke van der Meij - zang
Annemarieke Bechtold - zang
Roland Luttik - contrabas
John Gerritse - Drums
JP - xylofoon

Droomster in Wijk aan Zee
Draagt de maan met zich mee
Langs de dorpswei
De Dorpsduinen
Ja die maan, tja die maan, sjadiemaan

Schuift de maan over straat
In de Voorstraat, recht naar voren
Klimt de maan naar de toren
Op een haan, ziet een zwaan
Straat naar zee

Schuift de maan over zwaan
Komt over de duinen boven water
Ziet de ovens, denkt aan later
Vuur en water, spelend kind
Op het strand

Maan daarboven in de lucht
Weef al je stralen in de haren
Van de droomster dezer jaren
Laat haar waken over het dorp
Wijk aan Zee
Ster daarboven droom gerust
Want zolang dromen
Ons bewaken
Kan de wereld ons niets maken
Laten ouders kinderen zien:
Kijk de zee

Ets: René Jongen

9 HELIOMARE SYNAPSE

Foto: Willem-Jan Hoekstra

Tekst
Sintjin Brouwer
Muziek
Synapse

Michael Den Burger
- zang, keyboard
Amir Al Smoudi
- zang, keyboard
Wouter Bruggink
- sologitaar
Pieter Schouten
- drums
Maarten Rollenberg
- solo gitaar
André Kemmeren
- basgitaar
Artistieke leiding -
Willem-Jan Hoekstra

Helio Helio Helio Helio
Helio Helio Helio Helio

Met vele miljoenen bewegingen praten zij met
hun ogen
Want hun ogen zeggen alles
Een meisje dat zo klein is
Je ziet haar bijna niet
Een jongen met voeten zo groot
Legt hele rivieren bloot
Het is misschien een beetje raar
Maar een ding is zeker waar
Op deze plek zijn wij voor elkaar
Op Heliomare maakt het niet uit
Waar je oog of knie zit
Je wordt geaccepteerd met waarde
Deze plek op aarde is van onschatbare waarde
Iets wat je nooit vergooit
Het mooiste plekje ooit
Heel bang en stil
Proberen zij zich te uiten

Helio Helio Helio Helio
Helio Helio Helio Helio

Schreeuwend door holle gangen
Maken zij duidelijk wat ze willen
In ontelbare zinnen
Sommigen zijn op het eerste gezicht
Toch heel normaal
Misschien wat eigenwijs
En een beetje brutaal
Maar dat is toch heel normaal
Als je ons dat ziet denk je
He wat een rare freaks
Op ons plak je geen etiket
We zijn toch geen product
We zijn toch heel normaal

We zijn toch heel normaal

10 AANGESPOELDE ZIEL NUH

Tekst
René Jongen
Muziek
Nardus Sevinga

René Jongen - zang
Nardus Sevinga
- piano
Cervus Sevinga
- mondharmonica
David van Aalderen
- bas

Aangespoelde ziel
Net hier aangekomen
Helemaal alleen

Met mijn koffer vol bagage
Sta ik op het strand
Mijn tranen liet ik achter
Nu sta ik aan de rand

Starend naar de horizon
Kijk niet meer terug
Starend naar de horizon
Zij brandt nu in mijn rug

Aangespoelde ziel
Hemelsbreed alleen
Hier sta ik nu te peinzen
Waar gaat het in godsnaam heen

Krijgt een warme deken
Sla maar om je heen
Vergeet wat je verloren bent
Hier ben je niet alleen

Ets: Jan Langedijk

Aangespoelde ziel
Maakt niet uit wie of wat je bent
Aangespoelde ziel
Je bent een nieuw talent

Aangespoelde ziel
Aangespoelde ziel
Aangespoeld in Wijk aan Zee

WINDPIJP JAN BUDDING

Sinds wij achter dubbel glas wonen, schuiven de auto's aan ons raam voorbij en zien wij voetgangers zweven over de straat. Zo goed als geruisloos. Maar als het om de luimen van de wind gaat, kunnen we toch vertrouwen op ons gehoor. De schoorsteen boven de open haard houdt ons scherp op de hoogte.

Kijk ik naar buiten dan zie ik vandaag en op dit uur een blauwe lucht met een waas van wolken. Rustig en bijna vriendelijk is dan mijn uitzicht. Maar in de schoorsteen zingt de wind. Met flinke uithalen laat hij zijn deun horen, soms schiet de toon omhoog, soms houdt hij wat langer aan. Dan weet ik: het waait stevig in Wijk aan Zee, mijn dorp van de wind.

Op andere dagen als de theelichten en de kaarsen in hun houders branden dan giert de wind. Hij laat zich baldadig gelden. De klank van zijn lied wordt lager en schiet ineens naar nog hogere tonen uit. De uitschieters duren langer en langer alsof de wind nooit meer bij stem zal komen. Dan weet ik, dat ik geborgen ben in mijn huis, geborgen in het dorp van de wind.

Zo nu en dan zet de wind het op een loeien. Hij is onrustig geworden en opgewonden, hij jaagt zijn lied door mijn schoorsteen. De wind draait zichzelf op, weet van geen ophouden meer en raakt overstuur. De wind heeft nog een stem, maar zijn lied gaat verloren in het geraas. Als de wind zo loeit dan weet ik, dat ik veilig ben in mijn huis. Veilig in Wijk aan Zee, het dorp van de wind.

Zelden buldert en dreigt de wind woedend in mijn schoorsteen. Gebeurt het, dan kent de wind zijn kracht niet meer en raakt hij door het dolle heen. Hij weet dan van geen ophouden meer en orgelt zijn bassen, tenoren en sopranen door de windpijp boven mijn haard. Zonder maat en zonder regel leeft de wind zich uit. In mijn schoorsteen in Wijk aan Zee, mijn dorp van de wind.

Zo klinkt Wijk aan Zee; boven de haard, in mijn windpijp.

11 SMARTLAPJE VOOR WIJK AAN ZEE JAN DE WILDT

Tekst
Jan de Wildt
Muziek
Dick Kuys

Jan de Wildt - zang
Leo van der Leden - zang,
piano
Mark Kamsma - banjo
Sjanneke van Herpen
- cello

Live opgenomen op
27 april 2006
in Sonnevanck

In ons dorpje aan de zee
spreekt men graag een woordje mee
en dat uit zich in discussies en geschriften
Op het Wijker Stadskantoor
heeft men daar geen oren voor
en die denken: wat zijn dat voor geschiften
Maar hoe moet het verder met het dorpsbelang
Plakt men al die brieven achter het behang

Wijk aan Zee, Wijk aan Zee
Alles tegen, alles mee
Duinen, staal, zee en strand
aan de rand van Nederland
Wijk aan Zee, Wijk aan Zee
Alles tegen, alles mee
Steeds in strijd met ambtenaren
maar om vrede te bewaren
ook een plooibaar Wijk aan Zee

Bouwen is een groot probleem
op elk stekkie ligt een claim
en dan zijn er ook nog die geluidscontouren
Er zijn plannen bij de vleet
Moeizaam komt er iets gereed
En iedereen lijkt iedereen wel te beloeren
Baanders, Amersfoort of Heine en Van Lith
Ben benieuwd in welke zak de winst straks zit

Wijk aan Zee, Wijk aan Zee
Alles tegen, alles mee
Duinen, staal, zee en strand
aan de rand van Nederland
Wijk aan Zee, Wijk aan Zee
Alles tegen, alles mee
Oud en jong wil er graag wonen
Onze energie moet lonen
Een opbouwend Wijk aan Zee

Wijk aan Zee een dorp apart
maar toch zeker niet verstard
dat bewijst zich in het vele culturele
Met muziek en zang als taal
en gebaren non verbaal
kun je dat met Europese dorpen delen
Mensen volg maar want Bert Kisjes gaat voorop
en die brengt ons naar de Europese top

Wijk aan Zee, Wijk aan Zee
Alles tegen, alles mee
Duinen, staal, zee en strand
aan de rand van Nederland
Wijk aan Zee, Wijk aan Zee
Alles tegen, alles mee
Dat met culturele dorpen
heeft zijn vruchten afgeworpen
zingend, swingend Wijk aan Zee!

12 TOET TOET WINDORKEST HELIOMARE

Muziek
Windorkest o.l.v.
Joost Doodeman

Muziek en geluiden
opgenomen in
Heliomare

Windorkest

Muziektherapie, fysiotherapie, ergotherapie

Vanaf 1 januari 2003 is op het Voortgezet Speciaal Onderwijs van Heliomare een blaasmuziekgroep van start gegaan. Deze groep is bedoeld voor jongeren met progressieve spieraandoeningen die nu of in de toekomst ademhalingsproblemen hebben of krijgen. Het doel van deze muziekgroep is training van de ademhaling en daarmee het stabiliseren, of mogelijk zelfs vergroten van de longcapaciteit. Om deze doelen te kunnen bereiken zijn alle instrumenten 'blaasproof' gemaakt. Dat wil zeggen dat alle instrumenten voorzien zijn van een mondstuk waarin je moet blazen om geluid te produceren. Dit geldt dus ook voor instrumenten waarbij je normaal niet hoeft te blazen! Er wordt gespeeld op elektronische instrumenten. Daardoor is het mogelijk ook met een geringe blaaskracht een orkaan aan geluid produceren!

13 TRANEN NAAR DE ZEE LEO VAN DER LEDEN

Tekst
Leo van der Leden
Muziek
Leo van der Leden

Leo van der Leden - zang,
piano
Mark Kamsma - banjo
Sjanneke van Herpen
- cello

Live opgenomen op
27 april 2006
in Sonnevanck

Verrukt van je liefde
En stuk van pijn uit het verleden
Draag ik tranen in me mee
Opgelucht van ons ontmoeten
Beleef ik nu ons heden
En draag mijn tranen aan de zee

Stuk van mijn bestaan
Overwinnaar van de domheid
En de ellende in de krant
Ga met mij de toekomst aan
Tot een onvermijdelijk afscheid
Maar eerst veel wandelen langs het strand

Niets is schoner dan jouw zijn
Je onvoorwaardelijk geven
Hierboven en daar benee
Mijn ontroering is geen schijn
Voor de schoonheid van dit leven
En voor de schoonheid van dit leven
Geef ik mijn tranen aan de zee
Geef ik mijn tranen aan de zee
Geef ik mijn tranen aan de zee

14 55 dB PLUS

Opname
Andy Bertram uit Wenen

Andy Bertram is een jonge Duitse geluidsman die studeert in Wenen. We hebben hem leren kennen tijdens de Europatour waar hij het geluid heeft opgenomen voor de cineaste Sonja Kilbertus.
Los van de film heeft hij tijdens de Europatour een eigen project uitgevoerd door overal waar hij kwam het geluid van het dorp op te nemen. Ook het Wijk aan Zeese geluid heeft hij vastgelegd.

Bert Kisjes

Ets: Henriëtte Simons

BONUS TRACK **HEAVEN** MILOU BAKKER

Tekst
Bryan Adams
Muziek
Bryan Adams

Milou Bakker - zang
Frans Timmer - gitaar

Kidstars

Eén van de evenementen op de agenda van Wijk aan Zee 125 jaar Badplaats was Kidstars. In een mooi ingerichte sporthal van dorpshuis de Moriaan waren acht optredens van kinderen. De kandidaten hebben geen moeite gespaard om goed voor de dag te komen. De presentatie was wervelend en er was een heuse jury aanwezig. Het massaal toegestroomde publiek (350 kaartjes verkocht) genoot.

De 11 - jarige Milou Bakker bracht zaal en jury in vervoering en werd de winnaar met het nummer Heaven van Bryan Adams ook bekend van Do. Alle deelnemers werden beloond met een door de Burgemeester uitgereikte Kidstars Award.
Zij hadden dat echt verdiend, want vooral de kinderen hebben Kidstars in Wijk aan Zee tot een echte happening gemaakt.

Foto: JP

MAAT DER DINGEN

JACKY DE VRIES

Ik was nog maar net verhuisd toen 's avonds de telefoon ging. Geen vrienden, geen familie, maar een pratende computer van Nuon. 'Dit is een geautomatiseerd bericht van uw stroomleverancier. Vergeet niet uw verhuizing en uw meterstanden door te geven.'
Toen werd de verbinding verbroken.
Een heel zinvol bericht misschien, en handig ook, omdat niemand er voor hoeft over te werken.
Maar weet je wat het is: ik houd niet van computerstemmen. Ik word eigenlijk heel verdrietig van computerstemmen.
Nog maar een paar jaar geleden werd ik nooit gebeld door iets dat levenloos was. Toen fietste je naar een vriendelijke dame achter een loket aan wie je meterstanden en nieuwe adressen doorgaf. Wat er ook gebeurde, je had te maken met mensen. Er was geen afstand. Geen 0900 nummers met lange wachttijden, geen helpdesken bevolkt door ondeskundigen. Die afstand maakt van mensen ontheemden, brengt ongeluk.

Een van de momenten dat ik me volmaakt gelukkig voelde had plaats op een nazomeravond. Op het paadje dat van het strand naar Sonnevanck leidt. Met een kind aan beide handen liep ik in slow motion, weg van het geruis van de zee naar het geroezemoes van het hotel dat toen nog cafe, dorp en kerk was.
Achter me ging de zon al een beetje onder, allerlei mensen kwamen me tegemoet.
En elk gezicht kwam me bekend voor. Ze knikten vriendelijk terug. Sommige mensen vroegen zelfs hoe het met me ging. En op het punt dat je achter het helmgras de kerktoren ziet opdoemen knoopte ik een praatje aan met iemand die ik al heel lang niet had gezien.

Dat is geluk, dacht ik, eenmaal beland op het terras van Sonnevanck. Op een plek zijn waar je de golven hoort, het helmgras ziet, de zon ziet ondergaan en bovenal waar je de mensen kent en waar ze jou kennen. Wat je goed doet, wat je fout doet.
Ik heb dat nergens anders zo sterk beleefd als in dat dorpje vlak achter de duinen. Waar Bert Kisjes ooit tegen me zei dat de mens de maat der dingen is.
De mens is de maat der dingen. Het is simpel, maar ook groot. Een waarheid waar geen speld tussen te krijgen is.

Een nazomer, op een zondagavond. Een begroeting op het pad dat je van het strand naar Sonnevanck voert of andersom. Zo klinkt Wijk aan zee…

BEDANKT!

De Stichting Badgastenkerk bedankt de volgende mensen en instellingen die aan 'Zo Klinkt Wijk aan Zee' hebben meegewerkt met name.

Heliomare, Gemeente Beverwijk, Dorpsraad Wijk aan Zee, Makelaardij Van Amersfoort, Hotel Café Restaurant Sonnevanck, Piet de Reuver, Ingrid de Reuver, Ronald Goedheer, Cees Vente, Esther de Ruiter, Ton Kooiman, Redactie De Jutter, Cultural Village, René Jongen, Peter Neijenhoff, Jacky de Vries, Jan Langedijk, Bert Kisjes, Jan de Wildt, Anneke Roosenboom-De Vries, Jeroen Stam, Comité 125 Jaar Badplaats, burgemeester Aart Hiemstra, Aad van der Wel, Marian van den Hul, Marieke van der Horst, Willem-Jan Hoekstra. Een deel van de illustraties in dit boekje is speciaal voor dit project gemaakt door mensen met de droge naald en leerlingen van Juf Anneke van groep 3 van basisschool De Vrijheit.
Uiteraard ook muzikanten en schrijvers bedankt!

Foto: Ronald Goedheer

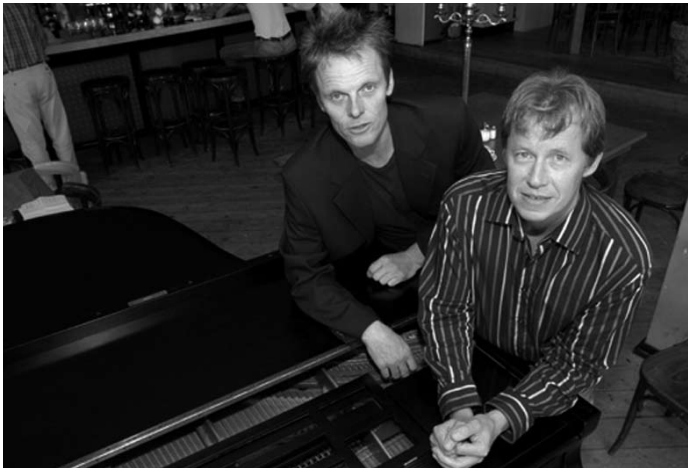

Ontwerp
Peter Neijenhoff - www.nietweggooien.nl
Drukwerk
Pantheon drukkers
Geluidsopnamen
Studio De Lopende Band te Wijk aan Zee, tenzij anders vermeld.

ZO KLINKT WIJK AAN ZEE CD 2

		Pagina
1	De derde helft Chicks with balls	28
2	Bankje bij de Spar JP en Bas Kisjes combo	30
3	Maar niet altijd Mariska Reijmerink en Vincent Bijlo	31
4	Aubade Jan Aardenburg	32
5	Duinen Wazco	33
6	Wijkagent Internationale Terroeristen	34
7	De weg van Wijk aan Zee naar Egmond Frank Edam	35
8	Droomster The Whiskeymo's	36
9	Heliomare Synapse	37
10	Aangespoelde ziel Nuh	38
11	Smartlapje voor Wijk aan Zee Jan de Wildt	40
12	Toet toet Windorkest Heliomare	42
13	Tranen naar de zee Leo van der Leden	43
14	55 dB plus	44
	Bonustrack Heaven Milou Bakker	45